

Nieuwjaarstoespraak – Kerk

Gemeente van onze Heer Jezus Christus, zusters en broeders,

Aan het begin van dit nieuwe jaar willen we elkaar allereerst goede woorden meegeven. Woorden van dankbaarheid, van hoop en van vertrouwen.

Het nieuwe jaar ligt open voor ons, met alles wat we al weten, en met alles wat we nog niet kunnen overzien.

Dankbaar mogen we vaststellen dat het ledental van onze gemeente vrij stabiel is gebleven. We gingen in 2025 van 774 naar 769 leden.

Dat lijkt misschien een klein verschil, maar in een tijd waarin veel kerken sterker krimpen, mogen we dit zien als een teken van trouw en verbondenheid.

Een gemeente die blijft, die samenkomt, die elkaar vasthoudt.

Bij het begin van dit jaar passen woorden van droefheid vanwege het overlijden van gemeenteleden door het jaar heen, zoals vorige week Bep van Helvoort en Ad van Leeuwen.

Ze waren beide nog in functie. Bep zette zich nog steeds in als pastoraal medewerker en Ad begeleidde de samenzang in ons erediensten. Hoe bijzonder!

Daarnaast leven wij als gemeente mee met onze zieke predikant. Zijn afwezigheid raakt ons, en zijn ziekte legt een schaduw over onze gemeente bij het begin van het jaar.

Vanuit de kerkenraad is er altijd zorg en aandacht geweest, en ook nu is dat het geval, omdat deze situatie en voor hem en voor ons zo van belang is.

Gistermorgen hebben wij elkaar nog gesproken en dat resulteerde in deze boodschap van hem aan ons, die ik nu voorlees:

Beste gemeente, hier in de kerkzaal samengekomen, thuis of op andere plaatsen meevierend.

Allereerst wil ik jullie graag al het goede toewensen voor het nieuwe jaar: vreugde, verbinding en vrede. Ik wens ons als gemeente en ieder van ons persoonlijk toe dat we in 2026 tot zegen mogen zijn.

Terugkijkend was 2025 geen eenvoudig jaar. Hoewel ik aan het begin van 2025 weer volledig werkte, kostte het me steeds meer moeite om vol te houden. Op 1 mei was ik zo uitgeput geraakt, dat ik me opnieuw genoodzaakt zag me volledig ziek te melden.

Het bleek dat mijn vermoeidheid samenhang met de herseninfarcten die ik in de afgelopen periode gehad had. Een revalidatie van 4 maanden in Rijndam volgde. Daar werd duidelijk dat de infarcten blijvende schade hebben aangericht. Die schade heeft een grote impact op mijn functioneren, omdat het om mijn werkgeheugen gaat. Het betekent dat ik op alle terreinen van het leven beperkingen ervaar: van arbeid tot en met ontmoetingen met vrienden.

Aan het begin van 2026 kijken we vooruit. Veel is voor mij nog onzeker en onduidelijk. De blijvende schade betekent wel dat wat was, nooit meer op die manier terug zal komen.

De onzekerheid gaat ook mee met ons als gemeente en met onze kerkenraad. Ik ben dankbaar voor de inzet en betrokkenheid van de kerkenraad en van zoveel gemeenteleden. Dat maakt dat we als gemeente ondanks alles toch ook met vertrouwen naar de toekomst mogen kijken. God laat immers niet los.

In deze onzekere toekomst voel ik me gedragen door het meeleven uit de gemeente, waar ik jullie hartelijk voor dank. Ik weet mij ook gedragen door God, waardoor ik zelf ook naar voren durf te kijken. Dag voor dag. Stap voor stap.

Een hartelijke groet, ds. Alexander Veerman

Hoe de ontwikkelingen verder zullen verlopen is nu nog niet bekend, maar zodra daar meer over gezegd kan worden, ook met inachtneming van de privacy, dan hoort u dat.

En toch - en dat mag ook gezegd worden - gaat het leven van de gemeente door. Niet dat dat alles gemakkelijk is, maar omdat velen hun schouders eronder zetten.

We zien hoe gemeenteleden taken overnemen en verantwoordelijkheden dragen, zoals de Bijbelkring die doorloopt, evenals iBelieve en de Huiscatechese en dat ook de LHBTIQ-eetgroep een plek van ontmoeting blijft.

Dat alles gebeurt niet vanzelf. Dat gebeurt omdat mensen opstaan, meedenken, meedoen. En dat verdient onze oprechte dank.

Ook willen we vooruitkijken naar iets heel concreets: het project Nieuwbouw Pastorie.

In het laatste kwartaal van dit jaar hopen we dit project af te ronden. Het is meer dan een gebouw; het is een investering in de toekomst van onze gemeente.

We blijven u hierover informeren, en vragen uw blijvende betrokkenheid.

Daarbij kan het onderwerp Kerkbalans niet ontbreken. Kerk-zijn kost middelen, tijd, energie, dus geld.

Kerkbalans is geen administratieve formaliteit, maar een manier waarop we samen mogelijk maken wat we belangrijk vinden: eredienst, pastoraat, jeugdwerk, ontmoeting. Uw bijdrage, groot of klein, maakt verschil.

Tot slot wil ik een appel doen aan ons allemaal.

We hebben nieuwe krachten nodig. Van jong tot wat ouder. Van mensen op de voorgrond en mensen die liever achter de schermen werken.

Voor ieder is er iets te doen op het kerkelijk erf.

Gemeente, laten we dit nieuwe jaar ingaan met vertrouwen. Niet omdat alles zeker is, maar omdat wij weten Wie met ons meegaat.

Moge God ons nabij zijn, ons wijsheid geven, en ons verbinden aan elkaar.

Een gezegend nieuwjaar gewenst, namens de Kerkenraad.